

UR PRESS- DEBATTEN

Familjerådgivningsbetänkandet, som framlades i september, har varit föremål för livlig debatt i ledarspalterna.

Expressen frågar varför inte övriga socialvårdande organ skall i lämpliga fall få ha denna familjerådgivning i vidsträcktare bemärkelse, som remissinstans? Varför skulle ej exempelvis barna- och nykterhetsvården få anlita familjerådgivningen för sin familjesanerande verksamhet? Det vore bättre än att en mängd samhällsorgan bygger upp likartad konsultverksamhet, anser tidningen.

Morgonbladet ger uttryck för liknande synpunkter. Experten Colliander, föreståndare för rådgivningsbyrån i Stockholm, anser att rena abortärendena, som har en utpräglad medicinsk karaktär, bör skiljas från familjerådgivningen, som har i huvudsak en social och psykologisk verksamhet. Utredningen vill ej acceptera denna anledning som tillräcklig att skilja upp de båda verksamheterna i två, som arbetar var för sig. Men samtidigt avvisar man tanken på att låta den miljösanerande verksamheten, som förekommer inom sjukvård, socialvård och nykterhetsvård ingå i sammanhanget. Sådana frågor anser ledarskribenten ligga mycket närmare familjerådgivningen än vad abortärendena gör.

Svenska Dagbladet är skeptisk på lämpligheten att bygga in abortförebyggande verksamhet i den allmänna familjerådgivningen. När man i utredningen framhåller att likartade problem ger anledning för den ena kvinnan att söka i abortärende, för den andra för råd i samlevnadsproblem, så synes man, anser tidningen, acceptera att problem av klart social natur skulle ligga bakom huvuddelen av abortansökningarna. Detta brukar man annars inte vilja vidgå, när man diskuterar abortindikationer. Man avslutar:

Enligt intentionerna i gällande lagstiftning har abortfrågorna i huvudsak medicinsk karaktär. Det är mycket viktigt att man fasthåller vid detta. Genom att föra över dem till byråer, där det sociala står helt i förgrunden, skulle man riskera att den legala aborten bleve betraktad mera som ett socialt än som ett medicinskt problem. Detta vore minst av allt ägnat att tillgodose de krav på åt-

gärder i syfte att minska abortfrekvensen, som nu med växande styrka gör sig gällande.

Svenska Dagbladet påtalar i en senare ledarspalt hur flera punkter inom utredningens förslag synes syfta till att söka göra abortärendena till en social fråga. Man påtalar det anmärkningsvärda i betänkandets försök till samordning av rådgivningsbyråns och den lokala provningsnämndens verksamhet (den lokala provningsnämnden skulle enligt abortutredningen 1953 i stället för som nu medicinalstyrelsen ha avgörandet ifråga om abort eller icke; nämnden skulle bestå av en socialarbetare och två läkare). Enligt familjerådgivningsbetänkandet skulle rådgivningsbyråns föreståndare

”regelmässigt förordnas att inom nämnden företräda den sociala sakkunskapen”, vilket är det samma som att vara ordförande i nämnden. Rådgivningsbyråns föreståndare skall alltså först granska ett föreliggande abortärende, sedan skriva ut ett förslag (avstyrkande eller tillstyrkande), riktat till sig själv, därpå själv — i egenskap av ordförande i provningsnämnden — handlägga ärendet i beslutande instans och personligen medverka i beslutet. Det är ingen oäven anordning, om man — såsom synes vara fallet med fru Thorsson — vill göra abortfrågan till en huvudsakligen social angelägenhet.

Stockholms-Tidningen frågar sig hur man i den föreslagna organisationen skall kunna säkra rekryteringen av familjerådgivare bland socialarbetare, som lyckats lösa sina egna samlevnadsproblem, så att de med den nödvändiga erfarenheten och auktoriteten verkligen kan vägleda andra. Tidningen fortsätter:

De värden som här står på spel kan inte med konsekvent realism reduceras till enbart sociala och psykologiska problem. Man kommer också in på sådana visserligen numera undanskymda men i längden ofrånkomliga och omistliga värden som ansvarskänsla, trohet, lojalitet, moraliska normer.

Morgon-Tidningen trycker på att det nya förslaget med inlemmandet av abortrådgivningen i en allmän familjerådgivning dock ger möjlighet till den eftervård och rådgivning, som krävs för att hindra att en ny abortindikation inträder. Och dessutom betyder detta överförande, att de tillgängliga resurserna samlas, vilket inte minst av sparsamhetsskäl måste anses vara lämpligast.

Trafiksjukdomen och dess bekämpande

Dagens Nyheter drar uppmärksamheten till bilfabrikanternas stora ansvar i arbetet för en ökad trafiksäkerhet och säger:

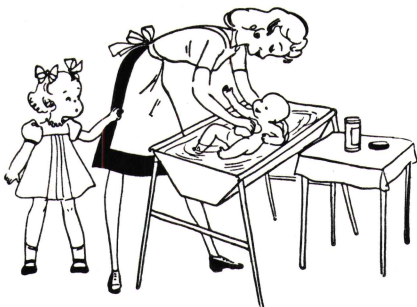
Intresset hos fabrikanterna att främst se på säkerhetskraven, att inte i marknaden varje år släppa ut mer skrymmande och utpyntade modeller, utan säkrare vagnar, skulle snabbt väckas om besiktningskraven skärptes. I vissa fall kunde så ske utan forskning beträffande från säkerhetssynpunkt lämplig eller olämplig teknisk utformning. Det säger sig självt att till exempel bilar som har för lätt bakvagn och därför gärna slänger, eller som har benägenhet att kränga kraftigt i kurvor, är olämpliga. Men i huvudsak kan endast genom ordentlig biltestning — årligen upprepad — tekniska brister fastställas. Men ej heller en sådan är ensam tillräcklig. En av de viktigare uppgifterna för en utvidgad trafiksäkerhetsforskning skulle vara att utreda vilka krav som från allmän säkerhetssynpunkt bör ställas på fordonens konstruktion — det blev sedan provningens och besiktnings sak att tillse att dessa krav uppfylldes innan försäljning av vagnarna godkändes.

Stockholms-Tidningen konstaterar att remisstiden beträffande trafiksäkerhetsutredningens sista förslag gick ut den 1 oktober och att detta resulterat i en "våldig bråte yttranden", som väntar på sin bearbetning. Epoken Mossberg

kan nu anses avslutad, menar tidningen, och föreslår en effektiv bearbetning av de många goda förslag som framkommit genom remissyttrandena.

Härvid är det av särskild vikt att alla goda krafter samverkar och att de även får tillräckliga resurser till förfogande. Man kan tänka sig en eller ett par representanter för motororganisationerna, en motorkunnig jurist, en matematiskt eller statistiskt utbildad vetenskapsman och — inte minst betydelsefullt — ett par av de läkare, som på sistone ägnat "den fjärde folksjukdomen" ett så glädjande stort intresse.

Får en sådan arbetsgrupp ordentliga anslag med uppgift att inom viss tid — ett eller ett par år — reducera trafikoffrens antal med viss procent, saknar den sannerligen inte uppslag att börja med. Dr Nils H. Ygberg, flitigt i elden som en av läkarnas främsta trafikexperter, gav åtskilliga uppslag inför läkarnas bilklubb: en särskild föredragande i medicinalstyrelsen för kampen mot den nya folksjukdomen, körkortsnämnder vid alla länsstyrelser, en civil statens körskola i Strängnäs — ett uppslag som han redan för ett par år sedan

En mild tvål *som passar*
den ömtåligaste hud

Palmolive är välkänd för sin höga kvalitet. Dess milda, rikliga lödder är synnerligen välgörande för huden. Även personer med ömtålig hud kunna med stor fördel använda Palmolive, ty *Palmolive är ren tvål!* Den innehåller inga skarpa alkalier eller annat som kan irritera huden. Tillverkas under strängaste kontroll med stöd av regelbundna analyser.

***Palmolive är i varje avseende
värdig rekommendation av läkare***

**FINNS ÄVEN I
BADSTORLEK**

lanserade i denna tidning — tidsbegränsande körkort och åtskilligt annat.

Redan detta är ett stycke av ett program; en rad goda synpunkter har också framförts från andra håll.

Under rubriken "trafikens offer" anför *Skånska Dagbladet* några kritiska synpunkter ifråga om den fria hastigheten på vägarna.

Fartens roll för trafikolyckorna har varit utsatt för en medveten nedvärdering. Fri hastighet har blivit något av en fetisch för vissa individer och vissa motororganisationer. Dessa trodde sig ha fått stöd av en av läkare företagen undersökning av ett mindre antal trafikolyckor. Enligt denna undersökning var orsaken "för hög hastighet" i ett försvinnande litet antal fall. Trafiksäkerhetens utredning, som omfattar 575 olyckor, ger ett helt annat och förmodligen riktigare resultat. Som främsta orsak kommer den omkörandes för höga hastighet och som tvåa för snäv omkörning. Man kan således konstatera att hög fart — vilket är självklart — är i hög grad olycksvållande. Det är när allt kommer omkring den största trafikfaran av alla. Hur skulle det kunna vara annorlunda?

Detta stämmer endast i så måtto att den omkörde bör minska ned sin hastighet. Men i övrigt gör sig tidningen skyldig till samma bristfälliga analys som trafikutredningen. Olyckorna vid omkörning beror inte på "för hög hastighet" utan på att omkörning över huvud taget sker. Det behöver knappast påpekas att en dålig accelerationskraft och för låg fart som

förhindrar en snabb omkörning är mer riskabel än en omkörning, som tryggt kan genomföras just tack vare ögonblickets höga hastighet. Fart-risker och omkörningsrisker kan gott hållas isär.

Rattfylleriet ökar

Vid en trafikrazzia som skedde i Stockholms län i slutet av september blev resultatet minst 36 fyllerister vid ratten. *Morgon-Bladet* kommenterar:

Detta är en så allvarlig utveckling, att man nu från det allmännas sida med all möjlig kraft måste ingripa för att hejda den. Så sent som 1 juli genomfördes en straffskärpning, som innebar, att man sänkte promillegränsen till 0,5 från 0,8. Det tycks inte hjälpa med den åtgärden. För övrigt får man en allt starkare känsla av att hela detta promilletänkande borde vara moget för snar avskrivning. Det enda raka är naturligtvis, att man inte skall tolerera någon sprit alls i samband med bilkörning. — —

Man måste ställa det som ett oefftergivligt krav, att samhället gör allt vad som göras kan för att på olika sätt förstärka polismyndigheternas möjligheter och resurser till förmån för ett verkligt effektivt bekämpande av det farliga onda som heter rattfylleri.

En sak till: det behövs upplysning och åter upplysning för att ett annat sakernas tillstånd skall komma till stånd. Här borde alla goda krafter kunna samverka.

SOCIALMEDICINSK TIDSKRIFT

Redaktion och expedition: Villagatan 5, Stockholm.
Tel. 23 00 50 (växel). Postgiro 1179.

Redaktör och ansvarig utgivare: Dr Erik Husmark.
Redaktionssekreterare: Docent Ragnar Berfenstam.

Återgivande helt eller delvis av originalartiklar
ur SMT utan angivande av källan förbjudes.

Prenumerationspris: helår kr 18:—, halvår kr 10:—
Studentprenumeration: helår kr 10:—
Lösnummer kr 2:—

ANNONSPRISER:

Omslagets andra sida, mot ledaresidan Kr. 275:— Helsida Kr. 250:—	Frist. halvsida kr. 150:—	Spalthöjd 210 mm
	Halvsida „ 130:—	Spaltbredd 70 mm
	Kvartsida „ 70:—	Sidans bredd 150 mm
	mm-pris 75 öre pr enkel spalt	(2 spalter)

I ovanstående priser ingår icke kostnad för ev. framställning av klichéer.
Annonsförslag och annonsrabatter lämnas på begäran av annonsavdelningen.